

॥ ६९ ॥ ७० ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांअष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

क्षीयन्तेसर्वसैन्यानिकुरूणांपांडवैःसह ॥ प्रभावंनात्रपश्यामिपांडवानांकथंचन ॥ ६९ ॥ यस्तान्वलवतो नित्यं मन्यसे त्वं द्विजाधम ॥ यतिष्ये हं यथाशक्तियो
द्धुतैः सह संयुगे ॥ दुर्योधनहितार्थाय जयोदैवे प्रतिष्ठितः ॥ ७० ॥ इति श्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिघटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धेरूपकर्णवाक्ये अष्टपंचाशद-
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ संजय उवाच तथा परुषितं दृष्ट्वा सूतपुत्रेण मातुलं ॥ खड्गमुद्यम्य वेगेन द्रौणि-
रभ्यपतद्भुतं ॥ १ ॥ ततः परमसंकुद्धः सिंहो मत्तमिव द्विपं ॥ प्रेक्षतः कुरुराजस्य द्रौणिः कर्णं समभ्ययात् ॥ २ ॥ अश्वत्थामो वाच यदर्जुनगुणांस्तथ्यान्कीर्तयानं नराध-
म ॥ शूरं द्वेषात्सुदुर्बुद्धे त्वं भर्त्सयसि मातुलं ॥ ३ ॥ विकथ्यमानः शौर्येण सर्वलोकधनुर्धरं ॥ दर्पोत्सेधगृहीतो घनकंचिद्गणयन्मृधे ॥ ४ ॥ कृते वीर्यं कचास्त्राणियं
त्वां निर्जित्य संयुगे ॥ गांडीवधन्वाहतवान्प्रेक्षतस्ते जयद्रथं ॥ ५ ॥ येन साक्षान्महादेवो यो धितः समरेपुरा ॥ तमिच्छसि दृथा जेतुं सूताधममनोरथैः ॥ ६ ॥ यंहि
कृष्णेन सहितं सर्वशस्त्रभृतां वरं ॥ जेतुं न शक्ताः सहिताः सेंद्रा अपि सुरासुराः ॥ ७ ॥ लोकैकवीरमजितमर्जुनं सूतसंयुगे ॥ किंपुनस्त्वं सुदुर्बुद्धे सहैभिर्वसुधाधिपैः
॥ ८ ॥ कर्णपश्य सुदुर्बुद्धेति षेदानीं नराधम ॥ एष ते घशिरः कायादुद्धरामि सुदुर्मते ॥ ९ ॥ संजय उवाच तमुद्यतं तु वेगेन राजा दुर्योधनः स्वयं ॥ न्यवार-
यन्महातेजाः रूपश्च द्विपदां वरः ॥ १० ॥ कर्ण उवाच शूरोयं समरश्लाघी दुर्मतिश्च द्विजाधमः ॥ आसादयतु मदीर्यमुंचेमं कुरुसत्तम ॥ ११ ॥ अश्वत्था-
मो वाच तवैतत्क्षम्यते स्माभिः सूतात्मज सुदुर्मते ॥ दर्पमुत्सिक्तमेतत्ते फाल्गुनो नाशयिष्यति ॥ १२ ॥ दुर्योधन उवाच अश्वत्थामन्प्रसीदस्व क्षंतुमर्ह-
सि मानद ॥ कोपः खलु न कर्तव्यः सूतपुत्रं कथंचन ॥ १३ ॥ त्वयि कर्णे रूपेद्रोणे मद्रराजे थसौ वले ॥ महत्कार्यं समासक्तं प्रसीद द्विजसत्तम ॥ १४ ॥ एतेत्यभिमु-
खाः सर्वे राधेयेन युयुत्सवः ॥ आयांति पांडवा ब्रह्मन्नाद्वयंतः समंततः ॥ १५ ॥ संजय उवाच प्रसाद्यमानस्तुततोरज्ञा द्रौणिर्महामनाः ॥ प्रससाद महा-
राजक्रोधवेगसमन्वितः ॥ १६ ॥ ततः रूपोऽप्युवाचे दमाचार्यः सुमहामनाः ॥ सौम्यस्वभावाद्राजेंद्रक्षिप्रमागतमार्दवः ॥ १७ ॥ रूप उवाच तवैतत्क्षम्य-
तेऽस्माभिः सूतात्मज सुदुर्मते ॥ दर्पमुत्सिक्तमेतत्ते फाल्गुनो नाशयिष्यति ॥ १८ ॥

गणयन्नित्यन्वयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥